

**Egy emberöltő negyedévekben: 25 éves a Jogelméleti Szemle
(Főszerkesztői köszöntő)**

Jelen lapszám ünnepi kötet: 25 évvel ezelőtt jelent meg az első Jogelméleti Szemle, és ez a szám, amit most a Kedves Olvasó a képernyőjén néz, éppen a 100. Kétszeresen is jubilálunk tehát, és a mai tendenciákat figyelembe véve ezt boldogan és elégedetten tehetjük. 25 év stabil működés, következetesen időszerű megjelenés jó okot ad erre a büszkeségre.

Ünnepi megemlékezésésként hadd tekintsek vissza egy kicsit a múltra. Pokol Béla alapító főszerkesztő mindig is figyelemmel kísérte a legmodernebb technológiákat, és azokat igyekezett hasznosítani mind az oktatásban, mind a tudományban. A Jogelméleti Szemle (vagy ahogy mi rövidítjük: a JESZ) is egy ilyen kísérlet eredményeként született az ezredfordulón, első internetes jogtudományi folyóiratként a magyar jogtudomány történetében. Akkor még nem lehetett tudni, mennyire veszi használatba a sok tekintetben konzervatív magyar jogelméleti és tágabb jogtudományi közönség, és milyen időtávot ér meg. Ám miközben az olvasottság a honlap látogatói statisztikái szerint mindig is kiemelkedőnek volt tekinthető, volt időszak, amikor a lap még a fiatalok köréből sem tudott sok kutatót, oktatót szerzőként megnyerni. Ma már – a jogtudományi folyóiratok számának erőteljes növekedése ellenére – ez a korszak elmúlt, az érdeklődés pedig szerzőink és potenciális szerzőink részéről az elmúlt években immáron töretlen.

A 25 év alatt a folyóirat többször is megújult. A régi html-es felületet előbb felváltotta a pdf-es, szerkesztett tartalom, majd a több mint két évtizeden keresztül minket kiszolgáló, mindenki által ismert jesz.ajk.elte.hu-s elérhetőségről (amely elé nem volt szabad odaírni, hogy „www.”, különben a felület nem jött be...), az ELTE régi, szinte már csak általunk használt és miattunk le nem kapcsolt szerveréről az ELTE Open Journal System-jébe költözött a lap. Ez nemcsak formai megújulással, hanem a szerkesztőségi munka jellegének megváltozásával is együtt járt. Alaposabb lett a formázás, a DOI-kat mindenhol feltüntetjük, formalizáltabb lett a lektorálási rendszer. 2024 végén pedig a régi szervertől végleg elköszöntünk, a régi számokat átköltöztettük az OJS-re, és azokat az EPA mára mind archiválta – minden eshetőségre készen, megőrizve azokat, immáron tőlünk függetlenül is, az örökkévalóságnak.

Mint éppen „hivatalban” levő főszerkesztő, hadd fejezzem ki köszönetemet mindazoknak, akik a lap működtetéséből az elmúlt negyed évszázadban (egy emberöltő!) kivették részüket. Közülük is múlhatatlan érdemiért mindenekelőtt Pokol Bélának, aki elindította ezt a lapot, és egy évtizeden keresztül fenntartotta, hírét vitte, elismertté tette. Másodsorban Karácsony Andrásnak, aki 2011-ben átvette a lap főszerkesztését (ekkor csatlakoztam jómagam is a csapathoz), és aki vállalta, hogy átsegíti a lapot az átmeneti nehézségeken. 2020-tól, amikor volt szerencsém a két órás előd nyomdokaiba lépni, egy remek (részben régi, részben új tagokból álló) szerkesztőségi kollektívával folytattuk a munkát, az OJS-re költözéssel egyidejűleg pedig Zsidai Ágnes, az ELTE tanára a folyóirat társ-főszerkesztője lett. Nekik is köszönöm az együtt töltött éveket, a lelkes munkát, a gondos szerkesztéseket.

Hadd fejezzem ki külön köszönetemet Ujváry Leventének, aki a régi szerver összes számát negyedévről negyedévre feltöltötte, aki segített lementeni a régi tartalmat az új felületre, aki kívülről „láthatatlan”, de nélkülözhetetlen szerepet vállalt a JESZ fenntartásában, aki nélkül – nem túlzás – a folyóirat már régen nem létezne. És persze köszönöm az összes korábbi szerkesztőnek is nélkülözhetetlen munkájukat, hozzájárulásukat, hogy a jogtudomány e kicsiny felülete az idők sodrásában is megmaradt, sőt most már B kategóriás folyóiratként szolgálja a

jogelméleti és általában a jogtudományi közösséget. Végül köszönöm mind e szám külön erre az alkalomra felkért és a felkérést elfogadó, mind a korábbi számok szerzőinek, hogy írásaikkal hozzájárultak egy kis tudományos közösség láthatóvá válásához és felszínén maradásához, hogy elkísértek minket egy nagy út egy-egy szakaszán, hogy *százszámra* támogattak minket egy álom megvalósításában.

Kérünk, kedves Olvasó, fogadd ezt a kötetet is, ahogy az elmúlt 99-et, olyan szívesen, ahogy azt mi készítettük Neked. És persze, már most készülünk a 101.-re és a 102.-re, mert ünnepei csak a hétköznapoknak vannak.

B. L. S.

Tóth J. Zoltán
főszerkesztő